

Anotace

Tato diplomová práce se zabývá osobností doktora Miloše Josefa Pulce především v jeho vztahu ke starokatolické církvi. Pulec bude postupně čerstvě vysvěceným knězem, suspendovaným, pražským farářem, vlivným mužem v pozadí jednání synodní rady starokatolické cíle a v osmdesátých letech i správcem biskupství. Sehrál významnou roli v krizi let 1969–72, která vedla prakticky k rozpadu církve na oficiální a podzemní církve a kvůli s tím spojeným problémům i k úpadku církve jak v majetku, tak v počtu věřících. Pulec byl obviněn z blízkých kontaktů se státními úřady a zneužívání těchto kontaktů v řešení konfliktů ve správě církve. Pulec pak byl nejen duchovním, ale jeho práce zasahovala do celé řady oborů: zajímal se o historii, antropologii, pragensie a mykologii. Jeho životní odkaz je prozatím hodnocen převážně negativně: práce nemá ambici toto programově měnit, cílem práce je na místo toho popsat vliv jedince na organizaci a jeho odraz v dějinách.